

- Komisija mano, kad šių sąlygų turinys yra aiškus ir kad DEL turėjo jų, kad ir kaip siaurai nustatytų, laikytis, kad užtikrintų vienodą vertinimą ne tik paraiškas pateikusių įmonių, bet ir tų suinteresuotų įmonių, kurios galėjo dalyvauti šiame konkurse, jei būtų žinojusios, kad perkančioji bendrovė taikys kitas, nei pranešime apie konkursą nustatytas sąlygas.
- Be to, Komisijos manymu, Graikijos valdžios institucijų nurodyta būtinybė skubiai sudaryti šias sutartis nepateisina jų pačių nustatytų sąlygų nesilaikymo pirkimo procedūrų metu.
- Komisija mano, kad Graikijos Respublika neįvykdė įsipareigojimų pagal Direktyvos 93/38/EEB 4 straipsnio 2 dalį bei pažeidė skaidrumo ir vienodo dalyvių vertinimo principus.

(¹) OL L 199, 1993 8 9, p. 84.

Hoge Raad der Nederlanden 2005 m. lapkričio 18 d. sprendimu pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje *Staatssecretaris van Financiën prieš P. Jurriëns Beheer BV*

(Byla C-406/05)

(2006/C 22/14)

(Proceso kalba: olandų)

Hoge Raad der Nederlanden 2005 m. lapkričio 18 d. sprendimu kreipėsi į Europos Bendrijų Teisingumo Teismą su prašymu, kurį Teisingumo Teismo sekretoriatas gavo 2005 m. lapkričio 21 d., priimti prejudicinį sprendimą byloje *Staatssecretaris van Financiën prieš P. Jurriëns Beheer BV*.

Hoge Raad der Nederlanden prašo Teisingumo Teismo atsakyti į šiuos klausimus:

1. Ar Šeštosios direktyvos 13 straipsnio B dalies d punkto 6 papunkčio taikymas specialių investicinių fondų valdymui priklauso tik nuo suteiktų paslaugų pobūdžio ar taip pat ir

nuo sąlygos, jog valdymo paslaugas teikia turintis teisinius santykius su atitinkamo fondo dalyviais asmuo?

2. Ar paslauga, dėl kurios susitarta su organizacija ir kuri pagal veiklos pobūdį yra specialių investicinių fondų valdymas, gali būti laikoma valdymu atleidimo nuo mokesčio, nurodyto pirmame klausime, prasme, jei paslaugą teikiantis asmuo veikia kaip šios organizacijos vadovas?

Hof van Cassatie van België (Belgija) 2005 m. lapkričio 8 d. sprendimu pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje *Reyniers & Sogama bvba prieš 1) Belgisch Interventie- en Restitutiebureau, 2) Belgijos valstybę*

(Byla C-407/05)

(2006/C 22/15)

(Proceso kalba: olandų)

Hof van Cassatie van België (Belgija) 2005 m. lapkričio 8 d. sprendimu kreipėsi į Europos Bendrijų Teisingumo Teismą su prašymu, kurį Teisingumo Teismo sekretoriatas gavo 2005 m. lapkričio 21 d., priimti prejudicinį sprendimą byloje *Reyniers & Sogama bvba prieš 1) Belgisch Interventie- en Restitutiebureau, 2) Belgijos valstybę*.

Hof van Cassatie van België prašo Teisingumo Teismo atsakyti į šį klausimą:

„Ar 1987 m. kovo 27 d. Komisijos reglamento (EEB) Nr. 1062/87 dėl Bendrijos tranzito tvarkos įgyvendinimo ir dėl tam tikro šios tvarkos supaprastinimo (¹) 11a straipsnis, įtrauktas 1990 m. gegužės 29 d. Komisijos reglamento (EEB) Nr. 1429/90, iš dalies pakeičiančio Reglamentą (EEB) Nr. 1062/87 (²), 1 straipsniu, 1990 m. rugsėjo 17 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2726/90 dėl Bendrijos tranzito (³) 34 straipsnis ir 1992 m. balandžio 21 d. Komisijos reglamento (EEB) Nr. 1214/92 dėl Bendrijos tranzito tvarkos įgyvendinimo ir dėl tam tikro šios tvarkos supaprastinimo (⁴) 49 straipsnis turi būti aiškinami taip:

— kad nepaisant to, jog pranešime deklarantui nėra nurodytas trijų mėnesių laikotarpis, per kurį išvykimo įstaigai turi būti pateikti kompetentingoms institucijoms priimtini įrodymai, pagal kuriuos būtų įmanoma pripažinti, kad tranzito operacija buvo atlikta be pažeidimų arba nustatyti faktinę pažeidimo ar nusižengimo vietą, teismas, pagal faktines aplinkybes, kurios gali pagrįsti jo sprendimą, gali nuspręsti, kad vis dėlto pranešimas, kuriame nenurodytas trijų mėnesių laikotarpis, atitinka teisės akte numatytą tikslą; ar

— kad pranešime deklarantui privalo būti nurodytas trijų mėnesių laikotarpis per kurį išvykimo įstaigai turi būti pateikti kompetentingoms institucijoms priimtini įrodymai, pagal kuriuos būtų įmanoma pripažinti, kad tranzito operacija buvo atlikta be pažeidimų arba nustatyti faktinę pažeidimo ar nusižengimo vietą, nes kompetentinga institucija gali pradėti išieškojimą tik deklarantui aiškiai nurodžiusi, kad jis per tris mėnesius gali pateikti reikalaujamus įrodymus ir jei šie įrodymai per nurodytą terminą nebuvo pateikti?“

⁽¹⁾ OL L 107, p. 1.

⁽²⁾ OL L 137, p. 21.

⁽³⁾ OL L 262, p. 1.

⁽⁴⁾ OL L 132, p. 1.

dalis keičiančią direktyvas dėl jūrų saugumo ir teršimo iš laivų prevencijos ⁽¹⁾, įgyvendinančių įstatymų ir kitų teisės aktų, ir bet kuriuo atveju jų nepateikdama Komisijai Italijos Respublika neįvykdė savo įsipareigojimų pagal šios direktyvos 13 straipsnį;

2) priteisti iš Italijos Respublikos bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Terminas perkelti direktyvą į vidaus teisės sistemą pasibaigė 2003 m. lapkričio 23 d.

⁽¹⁾ OL L 324, 2002 11 29, p. 53.

2005 m. lapkričio 22 d. Europos Bendrij Komisijos pareikštas ieškinys Italijos Respublikai

(Byla C-413/05)

(2006/C 22/16)

(Proceso kalba: italų)

2005 m. lapkričio 22 d. Europos Bendrijų Teisingumo Teisme buvo pareikštas Europos Bendrijų Komisijos, atstovaujamos K. Simonsson ir C. Loggi, ieškinys Italijos Respublikai.

Ieškovė Teisingumo Teismo prašo:

1) pripažinti, kad nepriimdama 2002 m. lapkričio 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2002/84/EB iš

2005 m. lapkričio 22 d. Verwaltungsgerichtshof nutartimi pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Tele2 UTA Telecommunication GmbH prieš Telekom-Control-Kommission

(Byla C-426/05)

(2006/C 22/17)

(Proceso kalba: vokiečių)

2005 m. lapkričio 22 d. nutartimi Verwaltungsgerichtshof kreipėsi į Europos Bendrijų Teisingumo Teismą su prašymu, kurį Teisingumo Teismo sekretoriatas gavo 2005 m. gruodžio 1 d., priimti prejudicinį sprendimą byloje Tele2 UTA Telecommunication GmbH prieš Telekom-Control-Kommission.

Verwaltungsgerichtshof prašo Teisingumo Teismo atsakyti į šiuos klausimus:

1. Ar pagal 2002 m. kovo 7 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2002/21/EB dėl elektroninių ryšių tinklų ir paslaugų bendrosios reguliavimo sistemos (Pagrindų direktyva) ⁽¹⁾ 4 ir 16 straipsniai aiškintini taip, kad šalys, „kurioms turi įtakos“, arba „atitinkamos“ šalys taip pat reiškia ir atitinkamoje rinkoje veikiančias konkuruojančias bendroves, kurioms, atsižvelgiant į rinkos analizę, specifiniai įpareigojimai nėra skiriami, paliekami galioti ar pakeičiami?